

HISTORIA ET LAUDES
SS. SABAE ET MACARII

IUNIORUM E SICILIA

AUCTORE

ORESTE PATRIARCHA IEROSOLYMITANO

GRÆCE ET LATINE

EDIDIT ET ADNOTATIONIBUS ILLUSTRAVIT

IOSEPH COZZA-LUZI

S. R. ECCLESIAE VICEBIBLIOTHECARIUS

ROMÆ
TYPIS VATICANIS
MDCCCXCIII

Μηνί δεκεμβρίου ις.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΕΝ ΣΑΛΕΡΝΙΝΩ (1).

Mense Decembri, die XVI,

OBDORMITIO

SANCTI PATRIS NOSTRI

MACARII IUNIORIS

IN SALERNITANIS.

Κάθισμα ἤχου α΄

Ἡρις - Τὸν ταφὴν σου...

Ὁ βίος σου, σοφῆ, καθαρῶς ἀνε-
δαίχθη, βιώσας ἐπὶ γῆς ὡσπερ ἀσκαρ-
κος. πᾶτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας
ταῖς παννυχίαις σου στάσειςιν ὄθεν
εἰληρὰς τῆς ἀπαθείας τὸ φέγγος,
καὶ πρὸς κύριον ἀποσημάσας ἐν
δόξῃ, πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

Στιχηρὰ

Ἡρις - Ηαυόφρασι...

Πᾶτερ Μακάριε, πρωστῆρ μονα-
στῶν γενόμενος καὶ ἀπελευθέρων τὰς
ράλαγγας τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ
πρὸς φῶς ἀνάγεις τοὺς πιστῶς βροῶν-
τας σοι Κλήτηρον ἡμᾶς τοὺς ἐλί-
τας σου, σοφῆ Μακάριε, δωρηθεῖναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Παθῶν καθαρτηρίων ψυχῶν καὶ
σωμάτων γέγονεν ἡ θεία θέλησι βων-
νύστα τοὺς προσελθόντας καὶ
πιστῶς βροῶντας Σώσον ἡμᾶς ἄγιε,

Cathisma Toni I.

Ad modulum: *Sepulchrum tuum...*

Immaculata vitae tuae ratio
inclaruit; etenim quasi incorpo-
reus in terris versatus es, pater
sapiens, corpore insomniis vigi-
liis domito; unde animi moti-
bus splendide superatis, ad Do-
mini gloriam, o vere pater no-
ster sacratissime, commigrasti.

Stichera

Iuxta modulum: *O pater celestes...*

O pater sapiens Macari, lu-
minare monachorum, e cordibus
nostris expellis turbulentos ho-
stes; et eos ad lucem adducis,
qui ad te in fide clamant: Nobis
clientibus tuis misertus inter-
cede, ut animabus nostris pax sit
et magna pietas divina.

Area sancta exuviarum tua-
rum manat purificationem contra
motus coenosos animae et cor-
poris illis, qui ad te accedunt

ὡς ἔχων παρήσειν πρὸς κύριον αὐτὸν ἰκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Μακάριε σορὲ, ὁ νοῦς οὐράνιος, ἡ βᾶσις τῶν δογμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ αὐτοκίνητος λύρα τῶν ἀσμάτων, καὶ πιστῶς διάκονος χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστατεύων, καὶ τὸν θεὸν ἡμῶν ἱκετικῶς ἐξιλεούμενος τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην σου.

Ἄλλα Στιχηρὰ ἄγ. ᾠ.

Ἡρὶς - Ἐβραεὶς στασιαστικῶς...

Ἠλοῦτον διεσκόρπισας τοῖς δεομένοις ἐκάστοτε, καὶ πτωχεῖαν ἠγάπησας, ἐν τούτῳ μιμούμενος τοῖς πρὸ σοῦ πατέρας, ὡς κατόπιν τοῦ τοῖς τριβῶν ἰδόμενος. σορὲ, καὶ ἡξιώθης τῆς θείας χάριτος διό σου τὴν ἐτήσιον ἐπιτελοῦντες πανήγυριν εὐσεβῶς σε δοξάζομεν, τῶν ὁσίων συνόμιλε.

Βίον ἀξίειπαινον, καὶ πολιτείαν ἐνάρετον ἐκ παιδῶν κτησάμενος ἐράνης, θεόληπτε, σκευὸς ἐκλογῆς τε πνεύματος, δοξαίου, ὁ ἱερῶδης ἐκ παιδός, φίλας δόγματων καὶ ἐκκλησίας ρωστήρ μοναχῶν ἱερῶτατε καὶ τοῦ Χριστοῦ φίλε γνήσιε, πρεσβευτὰ συμπαθέστατε, ἀτακτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τῆς μακαριότητος τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος ἰλογησῶ, πανδύβιε, τρυφήν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχεῖαν πλούτου, τὴν ἀποηυσμένην περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοσίαν τὴν θεῖαν ἐνδοκν διό καὶ τῆς ἐρέτειας τοῦ ζητουμένου ἐπίτυχες ἐν σκηναῖς ἀλιζόμενος, μοναχῶν ἀξιάγαστε.

et clamant: Serva nos, sancte pater, qui apud Deum adeo polles; atque intercede nobis pacem et magnam misericordiam.

Mente caelesti praeditus, certus dogmatum Spiritus magister, factus es veluti lyra cationum pulsata a Deo. Dum te celebramus, pro nobis ab eo misericordiam postula, tu qui fuisti adeo misericors curator sedulus viduis ac orphanis patronus.

Alia Stichera Toni IV.

Ad modulum: *Devoti signum...*

Dispersisti divitias egentibus et semper paupertatem dilexisti; in his decessores patres imitatus, vestigia illorum secutus es et gratiam a Deo invenisti; ideo te annuatim pie celebrantes clamamus: Salve, o concivis sanctorum.

Laudabilem vitam et virtutibus plenam a pueris egisti; et quasi vas electionis et Spiritu plenum visus es, quod ab initio sanctificasti, o sacrae doctrinae in ecclesia magister, monachorum luminare, amicus Christi verus, atque intercessor pietissimus decusque ascetarum.

Veluti deliciae visa est tibi vita patientissima, et quasi divitiae rigida paupertas, et quasi honor summa egestas; nam desiderio beatitudinis aestuabas. Ideo adeptus es Dominum, quem cupiebas; et nunc in eius mansionibus versaris, o monachorum splendidum decus.

Άλλο Στιχηρὸν ἤχ. β'.

Ἡρῆς - Οἶτι...

Χαῖρε ἀσθενούντων ἰατρῆ, καὶ ὑγιενόντων ὁ μέγας παρὰ Θεοῦ φυλακτήρ· χαῖρε παραμύδιον τῶν ἀσκητῶν ὁ λαμπτήρ, λυπούμενων παράκλησις, ἀπόρων ὁδηγῆ, ἔντως ἡ ἀκρόπολις, τῶν μοναστῶν ὁ κανὼν χαῖροις τῶν ὁσίων ἡ δόξα· χαῖρε τὸ διάσωμα πάντων τῶν ἐν σοὶ ἐν πίστει καταρτυγόντων (Ζ).

Άλλα Στιχηρὰ ἤχ. πλῆγίου β'.

Ἡρῆς - Οὐκ ἀπολείπει...

Ὡς ἐκ νεότητος ἀνατεθεὶς τῷ δεσπότη, τοῦτον ἐπιπέδησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔργοις ἠκολούθησας καθαρθεὶς πάσης οὐ τῶν παθῶν ὕλιος, θεῖα χάριτι κατέλυμψας τελεῖν ἰάματα καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα καὶ στύλος ἐγρημάτισας πάσαις προσβολαῖς τῶν πνευμάτων τε, ἀκλόνητος οὐ μεῖνας, Θεοῦ ἐνδυναμοῦντος, σοφῆ ἐν ἐκτενῶς καθή (f. 69) κέτεσε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τήν ὑπέρλαμπρον καὶ τήν ὑπέριμον δόξαν, πάτερ, νῦν κεκλήρωσαι, καὶ τήν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν μοναστῶν τίμιε, ἀσκητῶν ἐνδοξε, ποδηγέτα γενναίοτατε, ὁ τὰ στρατεύματα καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος ἀσκήσει καταπάτησας ἀρόην κατακλύσας τῆ χάριτι, καὶ θεῖα ἐντεῦξαι ἰάσεις ἐκτελεῖ; ὡς κληθῶς ἐν παρρησίᾳ κέτεσε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Aliud Sticheron Toni II

Ad modulum: Quando...

Salve, o infirmorum sanator et sanorum custos apud Deum. Salve consolator et illuminator ascetarum, atque eorum, qui versantur in doloribus et dubiis, adiutor ac vere refugium, monachorum exemplar. Salve, sanctorum decus et omnium protectio, qui ad te in fiducia confugiunt.

Alia Stichera Toni secundi inflexi.

Ad modulum: Quoniam deponentes...

Oblatus perfecte iam a prima aetate Domino, eum dilexisti, eiusque vestigiis institisti; et ab omni re materiali vitis que purus adeo effulsisti divina gratia, ut sanationes ac prodigia patrares. Veluti columna visus es, omnibus spirituum assultibus inaccessa manens, dum te, sapiens, Deum robore suo firmasset. Apud eum pro animabus nostris enixe deprecare.

Splendidum gaudium et superexcedentem gloriam nunc potitus es atque aeternam exultationem, o pater, decus monachorum, ascetarum dux strenue, qui draconis inferni insidias atque aggressiones exercitio virtutum profligasti. Gratia autem Dei ex precibus abunde manante sanationes operaris. Esto vere pro animabus nostris in te confidentibus exorator.

ΚΟΝΔΑΚΙΟΝ (3) ἔκ. β'.

Ἡρῆς - Βασιῦ ἡμετέρου...

Τῷ Βασιῦ ἀπὸ μητέρας ἐκλελεγ-
μένος ἠκολούθησας χάριων ἐν τῇ
ἀσκήσει, τὴν οἰκουμένην λαμπρό-
νας τοῖς θαύμασιν, καὶ τὰς ἐρήμους
πυκνῶσας τοῖς πλήθεσι, τερατουργῆ
Μακάριε διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει
τὸν κύριον.

Ἡρῆς - Τράνωσσι...

Τράνωσόν μου τὴν γλωτταν,
παμμάκαρ, πρὸς τὴν σὴν ὑμνοδίαν,
ἀνμνήσθαι πιστῶς τοῖς ἀθλοῦς καὶ
τοῖς ἀγῶνάς σου, τὴν στάσιν τὴν
πάνηνγον διακόνων, ὀλονίκοις εὐχαίς
τε προσκαρτεροῦντα. Τοῖς φοιτη-
ταῖς ὑποδείξας ὁδὸν τοῦ πορεύεσθαι
ἀμεταστρέπτῳ πορείᾳ, ὁδηγῶν εἰς
λιμένα σωτήριον, ὡς τέκνα τούτους
διδάξας, ἐκπαιδεύσας τοῦ κράζειν
ἀλόγητον φωνῇ· Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυ-
σώπη τὸν κύριον.

Λυθὲν ἔχων τὴν θεῖαν χάριν
καὶ οὐράνιον ὄψαν τὴν δωθεῖσαν
αὐτῷ ἀπὸ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ,
οὗτος ἀμάσας τῇ ἡλικίᾳ ἐκαρτέ-
ρει ἀπαύστως τῇ ἐκκλησίᾳ, πίστει
δεκτῇ, ὑπακούσας εὐθύθιμος τῷ θεῷ
Σάββᾳ, ἀμέμπτῳ διδάσκαλῳ. Ἐξ
αὐτοῦ ὁ σοφὸς κυβερνώμενος ὁδῶ
εὐθείᾳ πορεύεσθαι, καὶ λιμένα γαλή-
νης κατέλαβε πρεσβεύων ἀπαύστως·
Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπη τὸν κύ-
ριον.

CONDACION Toni II.

Ad modulum: *Eliae imitatus es...*

Deum laetus secutus es in asce-
tica vita, iam ex utero electus,
orbem illustrans miraculis, ac
solitudinem densa replens mul-
titudine, o prodigiorum opifex
Macari; ideo pro nobis depre-
care Dominum.

Ad modulum: *Disertam fac...*

Diserta sit lingua mea, bea-
tissime, ut hymnos tuos in fide
modulata, dicat tuos pugilatus
et labores, tuas per totam no-
ctem vigiliis, nocturna dum per-
curris precum exercitia. Disci-
pulis tuis iter ostendisti inde-
fesso gressu tenendum, ducens
eos ad tuta littora, uti filios
erudiens docensque orare voce
fatigari nescia: Ideo pro nobis
deprecetur ad Dominum.

Caelitus habens Dei gratiam,
supernamque gloriam, sibi con-
cessam ex utero matris suae,
a florenti iuventa strenue in ec-
clesia militavit, cum grata fide,
sub egregia divini Sabae norma
puraque doctrina, obediens; a
quo sapiens ille directus ad am-
bulandas vias rectas, tranquil-
lum ad littus appulit, ubi sem-
per intercedit. Ideo pro nobis
deprecetur ad Dominum.

Ο ΚΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

HYMNUS

IN SANCTUM PATREM NOSTRUM

MACARIUM IUNIOREM

ἦχος β'.

Ὡδή α'.

Hris - En buză...

Tonus II.

Ode I.

Ad modulum: *In profundo...*

Τοῦ σεπτοῦ σου βίου τὰ φειδῶρα
μελλῶν κατορθώματα ἀνευρημαίν
ἐκδύσωπῶ σε, ὅσιε. αἰγλήν φωτο-
δωτίδα οὐρανόθεν μοι δωρηθῆναι
ικέτευε, νέφος ἐκμυούσαν τὸ τῆς
ἀγνωσίας μου, Μακάριε.

Αἰγυπτίους πρὶν ὃ τῷ βυθῷ κρύ-
ψας θεῖο νύμακτι ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς
κοσμικῆς συγγύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος
κατερώτισεν θεϊκαῖς ἐπιγνώ-
σεσιν, καὶ ὄλοσάη σε ἐδείξεν ἀττέρα,
πάτερ ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη γαλινῶ,
μάκαρ, τῆς ἀσκήσεως οὐλαγωγῶν
τῆς ἀπαθείας ἔρωτι ὠρῶντος καθα-
ρώτατον οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ
πίστεως, καὶ χειμαζομένους εὐδίας
λυμῆν, πάτερ Μακάριε.

Θεοτοκίον - Ενεδρεύσας ὄφις ὃ
δεινὸς δόλῳ καὶ ἀπάτῃ, με τῆς μα-
καρίας ζωῆς ἀπιστερήσεν· ἀλλ' ὃ
πάντων κύριος σαρκωθεὶς ἐν τῇ
παναχράντῳ νηοῦ σου. ἄδου κει-
νεῶνων καὶ διαφθορᾶς, ἀγνή, ἐξήρ-
στας.

Venerandae vitae gesta splen-
dida celebrare dum aggredior,
tu Macari sancte, exora ut splen-
dida illustratio donetur mihi,
cuius oblitam mentem detinet
ignorantiae caligo.

Qui olim Aegyptios divino nutu
in profundum demersit, te eri-
piens a profundo mundanae tur-
bulentiae, divinis fulgoribus illu-
stravit; et omnino lucidum, o
pater sancte, sidus ostendit.

Subiectis per exercitium vir-
tutum vitis corporeis, visus es
habitaeculum Dei purissimum in
perfectionis zelo per fidem; et
iis, qui tempestate iactantur, se-
curus portus, o beate pater Ma-
cari.

Theotocion. Anguis terribilis
dolo et versutia mihi insidias
tetendit, ac beatitudine priva-
vit; sed rerum omnium Dominus
factus homo in purissimo sinu
tuo, o pura, e latebris inferni
eripuit et corruptione liberavit.

Ὠδὴ γ' (4).

Εἰκάζουσιν...

Δακρύων ἰπομβρύσεισι καταρδεύσας ἄριστα τὴν τῆς ψυχῆς σου ἀλλοκα, σίτον θεῖον ἤνεγκας πράξεων, ἀποθήκῃς ταῖς ἄνω συντηρούμενον.

Ἀγάπην ὀπλισάμενος ὡσπερ ξίφον, ὅσιε, καὶ θυρεῶ σκεπώμενος τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ σίφη ἐξηράνησας.

Ελαῖον κατεκόσμησας τὴν λαμπάδα, ὅσιε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐρώτισας προστέρχοντας ἐν τῷ τεμένει σου, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὰ κίτήματα.

Θεοτ. — Ἐθρήλασας τὸν τρέφοντα πᾶσαν κτίσιν, ἄγχαντε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐρώτισας ἀνυμνοῦντας τὰ μεγαλεῖ (f. 70) ἀ' σου, θεοτόκε παρθένε παμμακάριστε.

Ὠδὴ δ'.

Εκάλυψε...

Ἡ ἀβυσσὸς τῶν δερμῶν σου δακρύων κατέκλυσεν δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἀμαρτίας ἡδύματα, πέλκχος θαυμάτων δὲ τοῖς ἐν βυθῶ παθημάτων ἀναδέδειξας.

Ταπεινώσθιν, ἀγγυπνίαν καὶ σύντονον δέησιν, ἀγάπην ἀθέλωτον, πίστιν, ἐλπίδα κτησάμενος γέγονας συνόμιλος ἰπουρακίων ἀγγέλων, πάτερ ὅσιε.

Ὁ βίος σου στενχαμοῖς ἀνευδότης κεικόσμηται, κανὼν ἀκριβέστατος τοῖς φοιτηταῖς σου γενόμενος ἔθεν καὶ καθήνησας καὶ συναυλίας ὁσίων, παμμακάριστε.

Ode III.

Effloruit...

Imbribus lacrymarum cum optime irrigasses sulcos animae tuae, frumentum divinum in operibus germinasti, ac in horreis supernis condidisti.

Armatus charitate, quasi gladio, vir sancte, et scuto cooptus divinae humilitatis tuae, profligasti daemonum acies.

Lampadem tuam oleo exornasti, et fideles frequentantes templum tuum illuminasti, o beate, ea praebens cunctis, quae precabantur.

Theotocion. O immaculata, lac praebuisti illi, qui omnem alit creaturam, et divinum lumen dedisti fidelibus, qui exaltant magna tua, Deipara virgo beatissima.

Ode IV.

Adecessisti...

Abyssus ferventium lacrymarum tuarum absorluit daemonum exercitus, et vitiorum oblectamenta: et prodigiorum veluti pelagus naufragis visus es.

Cumque adeptus esses humilitatem, vigilantiam, continuum orationem, charitatem purissimam, fidem ac spem, visus es contubernalis angelorum caelestium, o pater beate.

Haud remissis gemitibus vita tua exornata est, o beatissime, et omnibus accedentibus exemplar absolutissimum factus, choireis cooptaris sanctorum.

Θεοτοκίον. — Εξελαμψας, ἐκ παρθένου νεφελῆς ὁ ἥλιος, ἀστέρων ἀγχαζόντας ἀποδεικνύς τοὺς ὀπίους σου κόσμω, καὶ τοῖς πάθειν ἐστυρωμένους, οὐκίτρμων, τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'.

Ο φωτισμός...

Ο φωτισμός τῶν ἐν σκότει κειμένων λάμψον μοι ἀίγλην θεοῦ τοῦ ὀπίου σου ἐκείναι· λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀβύσσου ψυχῆς μου ἐμβρυτόν μοι βελῖτρον ἀρέσειας· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου θεόν οὐ γινώσκωμεν.

Ῥώσιν ψυχῆς, ῥώσιν σώματος πάσαν, ἀρθονον χάριν, δεύτε ἐξαντλήσωμεν, ὡς ἐκ κρήνης, τῆς θεῆς θήκης τοῦ σοροῦ Μακαρίου θαύματα γὰρ βροῦει ὡς νέματα πίστις τοῖς αὐτῷ ἀδιστάκτως προστρέγουσι.

Λύμης παθῶν ἐκκαθάρας τὸ θυμὸν τῆς διανοίας, πάτερ θεοφόρε, οἱ ἐγκρατείας, θεῆς ἐντεύξει, καὶ ἰάσω τὴν κόρην πάσχουσα τε ὑπὸ τοῦ θαίμονος, θεῆς συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος, ὅσιε.

Θεοτ. — Ἐν γωρηγόν τῆς ζωῆς, τῶν ἀπάντων τὸν συνοχέα τέτοκας ἀβύσσου κυρορῆς, τὸν ἐν ἀγίοις δεξαζόμενον, κόρη, καὶ ὀπίους ἀναπνόμενον ἐν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει τὸν κύριον.

Ὠδὴ ς'.

En abysso peccatorum...

Ἡλιοῦ τὸν θεοβύτην μιμούμενος, καὶ ἰγνηλατῶν τοῦ συναίμονος ἀπαντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν καθυπηκον τῷ λόγῳ, πανόλβει.

Theotocion. E nube virgine, o misericors, ut sol apparuisti, et veluti lucida sidera ostendisti mundo sanctos tuos, et qui per virtutem tuam vitia ac passiones animi cruci confixerunt.

Ode V.

Illuminatio...

Deus, qui illuminas sedentes in tenebris, mihi lucem emitte, precibus beati tui: dissolve nebulas miserae animae meae: et imbres veniae mihi concede; nullum enim alium praeter te Deum cognoscimus.

Venite: et omne robur animae roburque corporis et gratiam copiosam, quasi e fonte hauriamus a sepulcro sapientis Macarii; prodigia enim illius veluti latices scaturiunt eis, qui plena accedunt fiducia.

Ab omni sorde vitiorum cum expurgasses oculos mentis per continentiam, o divine pater, sanasti divina prece, cooperante Spiritu sancto, puellam a daemone quoque vexatam.

Theotocion. Largitorem vitae, qui omnia complectitur, o virgo a te conceptum mirabili partu edidisti, qui et in sanctis gloriificatus requiescit. Hunc et pro nobis, uti Dominum, exora.

Ode VI.

In abyssu peccatorum...

Thesbytem Eliam imitatus, et fratris tui vestigia in omnibus secutus, ac eius obsequens mandatis, verbo obediens fuisti, o ter venerande.

Εσπερίων φωστήρ ἀνατέταλκας,
τὴν Σαλερινῶν γῶραν φέγγει ἰα-
σεῶν καταρωτικῶν ἡστραφῆας, φαι-
νώτατε πάτερ Μακάριε.

Εγκρατεῖα τὸν βίον κηκόσμισται,
πάτερ παμμακάριστε· καὶ καθυπέ-
ταξας τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα
συνεργεῖα τοῦ πνεύματος, ὄσιε.

Θεοτ. — Ἐπὶ κούρης νεφέλης κα-
θήμενος πάλαι Αἰγυπτίους Χριστός
ἐπεδύμησεν, καὶ καθελὼν τὰ ζώακα,
τῶν ὁσίων χοροὺς ἐπισπάτατο.

Ὠδὴ Ζ΄.

Κιόνας χρυσῆς...

Πυρὶ νοσητῶ ἀνέρλειξας τὰς ψυ-
χῆς κίσθητήριχ πυρὶ ἀμαρτίας ἀπε-
τέρρωσας, τῆ συνεργεῖα τοῦ πνεύ-
ματος καὶ φωτισιῶδῆς καθωράτης,
ἀναμέλπων, Μακάριε· Εὐλόγητός ὁ
θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Πτωχοῖς χωρηγῶν, ὄρφανοῖς τε
βοηθῶν, πάτερ Μακάριε, καὶ τοῖς
ἐν ἐλπίεσιν παραμύδια, ἀδικουμέ-
νων τε πρόμαχος, κλέπη μοναζόντων
ὑπάρχεις· καὶ κρυγῆεις γρηθόμενος·
Εὐλόγητός ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἱαμάτων πο-
ταμός, κρήνη ἀένναος, βεῖδρον μη-
δὲλως ἀαπανώμενον, σοῦ ἡ σορός
ἀναδέδεικται. (5) πάτερ, τοῖς πιστῶς
προσιῶσι, καὶ θερμῶς ἀνακράζου-
σιν Εὐλόγητός.

Θεοτ. Θεοὶ με ἐκ σοῦ ὑπέρ-
θεος θεός, δούλου μορφήν ὑποδύς·
καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως, ὅσ-
περ τοὺς ἄρους τῆς φύσεως, πλήθη
μοναστῶν καὶ ὁσίων ἐπαγόμε- (f.71)
νος ψάλλοντα· Εὐλόγητός.

Veluti sidus Hesperis ortus
es, et Salernitanas regiones lu-
mine sanationum illustrasti, o
splendidissime Macari pater.

Continentia vitam tuam exor-
nasti, sancte pater beatissime,
motusque carnis subiecisti, coo-
perante divino spiritu.

Theotocion. Levi nube delat-
us olim ad Aegyptios Christus
venit; atque simulacris dele-
tis, sanctorum ascetarum auxit
choros.

Ode VII.

Imaginis aureae...

Malos animae morbos com-
bussisti igne spiritali, cooperante
Spiritu sancto, et visus es luce
splendidus dum canebas: Be-
neditus es Deus patrum no-
strorum.

Qui pauperibus largiebaris, et
orphanis fuisti adiutor, et con-
tribulatis solamen, ac iniusta per-
pessis vindex pater Macari, nec
non tutela monachorum; et lae-
tus concinis: Benedictus Deus...

Sepulcrum tuum o pater osten-
sum est veluti profundum pro-
digiorum, sanationum flumen,
scaturigo perennis et fluentum
inexhaustum iis, qui accedunt in
fide et fervide canunt: Benedi-
ctus Deus...

Theot. Per te supernus Deus,
servi forma suscepta, divinum
me efficit, postquam innovavit
quoque doctrinae vias ut et na-
turae leges, congregans multi-
tudines monachorum et san-
ctorum ut psallant: Benedictus..

Ὡδή 7'.

Τὸν ἐν καρδίᾳ τοῦ πατρὸς...

Αποκαθάρσας σικυτὸν τῆς ὕλης τῶν παθῶν, οἱ ἐμμελείας τηλαυγέστατον ὠρῶνς, πάτερ, δοχεῖον θεοῦ κραυγᾶζων· Ὑμνεῖτε τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἰκονομήσας ἑαυτοῦ τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς, ὅσιε πάτερ, οἰκονόμος ἐδειγθῆς διακονήσας καλῶς ταῖς χρείαις τῶν ὁσίων ὅσιε· μεθ' ὧν ἡξιώθης τῆς ἀνω κληρουχίας.

Μὴ ἀμοιρήσωμεν τῆς σῆς βοήθειας παρὰ σοῦ, ἅγιε πάτερ· ἀλλ' ἰλέω προσωπῶπι ἐξευμενίζου ἡμῶν πταισμάτων τὴν λύσιν κομίσασθαι, ἵνα σὲ ὑμνοῦμεν, σοφὲ ἱεροῦδοστα.

Θεοεὶ. Συντετριμμένῳ λογισμῷ τὴν πληθύν τῶν χαλεπῶν ἀνομημάτων ἐξαγγέλλω σοι, Λόγε, κλίτων τὸ γόνυ πρὸς σέ, τὸν πάντων κριτὴν τε καὶ κύριον· Ὁκταειρὸν με, σῶσον λιταῖς τῆς σέ τεκούσης.

Ὡδή 8'.

Αἰτέρῳ γενέτορι...

Ἡμέρα σωτήριος ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψεν, τὰς ἐν σκότει καρούας καταρωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὁμίλην, υἱὸς φωτὸς δεικνύουσα, πάτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραιόντας τοῦ κυρίου τὸν θεράποντα.

Ἀγγέλων ἐράμυλλος, ὁσίων ἱσσιστάσιον, προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ἱεραρχῶν, ὅσιε, συμμετόχος πέλων, καὶ τῆ σιπτῆ λατρευῶν

Ode VIII

In omnia ignia...

A coeno malorum affectuum teipsum purificans, visus es, o pater, per diligentiam vas Dei purissimum, dum concinebas: Hymnis laudate Dominum, et superexaltate eum in saecula.

Optima ratione, sancte pater, vitae tuae rationem gubernans, dignus Deo ostensus es gubernator, sancte ministrans necessitatibus sanctorum, quibuscum adeptus es supernam haereditatem.

Ne unquam destituti simus adiumento tuo, pater sancte; facie vero benigna propitiator nobis adsis, ut a peccatis servemur ac te hymnis glorificemus, o sapiens Dei minister.

Theot. Animo contribulato o Verbum Dei, multitudinem horribilium peccatorum confiteor tibi, genibus flexis ante te iudicem ac dominum meum: Miseratus salva me precibus matris tuae.

Ode IX

Aeterni genitoris...

Veluti dies salutis effulsit festus dies tuus, qui illustrat corda tenebris obfusa: dissipat caliginem vitiorum: et efficit filios lucis eos, qui nunc te celebrant servum Domini.

Aemulus angelis, socius sanctorum, propheta, apostolus, martyribus et sacris pastoribus cum sis, sanctam men-

Τριάδα (6), νοός καθαρότητι. ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Μὴ παύσῃ δεόμενος ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀνευρημούντων σε λύσει τῶν παθῶν τὴν ἁμαρτίαν, πάτερ σοφί, τῆς ἐμῆς καρδίᾳ· καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον μετανοίας συμπαθέστατε.

Θεοτ. Μὴ παύσῃ προσβύουσα, εὐλογημένη πάντα, τῆς ἐμῆς πτωχονοίας· τῷ τληπαθεί καὶ δεινῷ λύσει τῶν πταισμάτων αἰτούσα· καὶ τῷ θεῷ οἰκείωσον, ὅπως ὁξάζω τὸ εὐσπλαγγνον, καὶ κηρύττω σου τὸ ἔλεος.

Φωταγωγικόν (7).

Τὸ ἐκ πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου.

Χαίροις ὅσων τὸ κλέος, Μακάριε θεοφόρε, ὡ πρὸς μονὰς τὰς αὐλοὺς μεταναστεύσας ἄνω· μὴ διαλείπῃς προσβύειν ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

tis tuae puritate adorans Triadem, pro nobis omnibus intercede.

Ne cesses pro nobis exorare ad Dominum, dum in fide atque amore te celebramus. Dissolve caliginem vitiorum cordis mei; et perduc, o clementissime, ad lumen poenitentiae.

Theot. O benedicta immaculata, ne cesses deprecari pro conditione adeo malis et horrore depressa pauperculae animae meae, flagitans peccatorum remissionem: meque Deo concilia, ut commiserationem glorificem tuam, et praedicem misericordiam.

PHOTAGOGICON

sancti patris nostri Macarii.

Salve, o decus sanctorum, defere Macari, qui ut dignus eras, ad coelestes mansiones translatus es. Deprecari ne cesses pro mundi tranquillitate.